

به سوی فانوس دریایی*. صالح حسینی

من به زندگی شاعران و نویسنده‌گان علاقهٔ چندانی ندارم. سال ۴۵ تولد و وفات آنها را هم در تذکره‌ها و دایرةالمعارفها می‌توان یافت. مهم این است که در فاصلهٔ میلاد و مرگ چه کرده‌اند. پس معدورم بدارید اگر شرح حال ویرجینیا وولف را در اینجا نمی‌آورم. به جای آن به ذکر چند نکتهٔ پراکنده دربارهٔ به سوی فانوس دریایی می‌پردازم، باشد که سودمند افتاد.

۱- به سوی فانوس دریایی در سال ۱۹۲۶ انتشار یافته است. در همان سال هم دبليو. بي. ييتس، شاعر نامور ايرلندي، شعر «سفر به بيزانطه» (Sailing to Byzantium) را سروده است. در اين شعر نخست از کشوری سخن می‌رود که در آن دختران و پسران جوان در آغوش يكديگرند و پرندگان بر شاخسار درختان به نغمه سرایی مشغولند. «من شعری» که پير است و از فرط زار و نزار بودن به مترسک شبيه است، خود را بپرون از اين دنيا حس می‌كند و بر آن می‌شود که از درياها بگذرد و به بيزانطه برسد. به وقت رسيدن به آنجا از حكيمان منقوش بر دیوار که شعله‌های مقدس خداوندي در ميانشان گرفته است به عجز و لابه

می خواهد او را بسوزانند و از ذلت تن حیوانی رهایش سازند و سپس وی را به صورت پرنده‌ای زرین بال در بیاورند که روی شاخه‌های زرین نشسته باشد و از آنچه گذشته یادر حال گذشتن است یا می‌آید بسراید.

در به سوی فانوس دریایی هم آقای رامزی، پیرمردی هفتاد ساله، همراه دو تن از فرزندانش سوار قایق می‌شود، از دریا می‌گذرد و در فانوس دریایی فرود می‌آید. هنگام فرود آمدن آنها در فانوس دریایی، لی لی بریسکو هم در لحظه‌ای از شهود نقاشی اش را به اتمام می‌رساند و آن لحظه را جاودانه می‌کند. به این ترتیب در هر دو اثر لحظه‌های گذران زندگی ثابت نگه داشته می‌شود و از سینمی بودن می‌رهد.

۲- چارچوب طرح داستانی به سوی فانوس دریایی ساده است. این رمان سه قسمت دارد. بخش نخست -پنجه- درباره آقا و خانم رامزی و فرزندان و میهمانان آنها در یک روز تعطیلی است، یعنی روزی از روزهای پایانی ماه سپتامبر و چند سالی پیش از وقوع جنگ جهانی اول. بخش دوم -زمان می‌گذرد- شرح دگرگونی و خرابی خانه رامزی است. وقوع جنگ مانع آمدن خانواده می‌شود. خانم رامزی می‌میرد، اندرو رامزی در جنگ کشته می‌شود و پرو رامزی هنگام زایمان می‌میرد. در بخش سوم - فانوس دریایی -ده سال پس از وقایع بخش نخست باقی ماندگان خانواده رامزی و بعضی از میهمانان بر می‌گردند. لی لی بریسکو نقاشی اش را که ده سال پیش آغاز کرده بود در حالتی از کشف و شهود تمام می‌کند. وی زیر نفوذ این حالت موفق می‌شود دلالت حقیقی خانم رامزی متوفی، کل خانواده رامزی و صحنه فراروی خود را در پیوند درستی ببیند.

۳- در داستانی که در آن به سفر دریایی پرداخته می‌شود، خواننده معمولاً انتظار توفان و کشتی شکستگی و نظایر آن را دارد. ولی این رمان، رمان ماجراجویانه‌ای نیست و از توفان و کشتی شکستگی هم خبری نیست. فانوس دریایی رمز است و اشخاص داستان هم به یک معنی رمزی اند، همانگونه که زمینه داستان و اعمال آدمها هم صورت رمزی دارد. در حقیقت رمز فانوس دریایی در تار و پود کل رمان باقته شده است. ساختار سه بخشی کتاب فرآنمود پرتوافقنی فانوس دریایی است. به این معنی که بخش یا حرکت نخست با پرتوافقنی یا ضربه سوم فانوس دریایی را ممثل می‌سازد.

۴- موضوع رمان، مثل دیگر رمانهای جریان سیال ذهن، شناخت است. وسیله شناخت فانوس

دریایی است که در وجود خانم رامزی تجلی یافته است. وی سبب می‌شود که اشخاص داستان یکدیگر را بشناسند و با خود و دیگران به یگانگی برسند. پس از مرگ خانم رامزی کسانی که هنوز به شناخت نرسیده‌اند با رفتن به فانوس دریایی به این مهم نایل می‌شوند. لی لی بریسکو هم در همان لحظه است که به اشراق می‌رسد و نقاشی اش را تمام می‌کند.

خانم رامزی نه تنها با فانوس دریایی احساس اینهمانی می‌کند بلکه به تعییری خود فانوس دریایی می‌شود. وی به اطراف خود نور می‌پراکند و ذهن و دل آدمهار اروشن می‌سازد. در حضورش دو گانگیها و تضادها از میانه بر می‌خیزد و تاریکی محظوظ می‌شود. اشخاص داستان از من بودن بیرون می‌آیند و ما می‌شوند. هنگامی که خانم رامزی می‌میرد، خانه رویه ویرانی مرگی رخ می‌دهد و آتش جنگ در می‌گیرد. پس از آن هنگامی که دیگر اشخاص داستان به فانوس دریایی می‌روند، با نور خانم رامزی هدایت می‌شوند و لی لی بریسکو هم با هدایت نور روی به شهود می‌رسد. به این ترتیب وجود خانم رامزی در سه بخش رمان همچون سه ضربه فانوس دریایی است. زیرا در بخش نخست حضور دایمی دارد، در بخش دوم با مرگ وی تاریکی می‌آید و در بخش سوم با یاد و خاطره اوست که سفر انجام می‌گیرد و لی لی نقاشی اش را تمام می‌کند.

۵- خانم رامزی نه تنها رمز پیوند و یگانگی است بلکه رمز الهه گلها هم هست. تتسلی درباره وی چنین می‌اندیشد: «با ستارگان در چشمها یاش و تور بر گیسوانش، با پنجه مریم و بنفشه وحشی... در گلزاران گام می‌نهاد و غنچه‌هایی را که شکسته و برههایی را که افتاده بودند به

آنچه به تلاشان نظم می‌دهد سفر به
قصد طلب است که اشخاص داستان
برای رسیدن به مقصد ناگزیرند از
آب بگذرند.

ویرجینیا ویزنت دیکترن، ۱۹۰۲

سینه می فشد...» خانم مکناب او را با جبه ای خاکستری و در حال خم شدن روی گلها به یاد می آورد. لی برسکو وی را در حال گام نهادن به میان مزارع مجسم می کند؛ مزارعی که در میان چین و شکنهای ارغوانی و نرم گلهای یاس و سوسن آن خانم رامزی ناپدید می شود. هنگامی که جیمز مادرش را فراخوانی می کند، در ذهنش می گذرد که: «در کدام باغ بود که چنین شد...» و این تصویر تصویری روشن از باغ بهشت پیش از هبوط است و خانم رامزی متصف به اوصاف الهه باروری و الهه کشت هم هست.

۶- بخش نخست رمان تصویری است از دنیای سیز عشق و زیبایی در زمینه ای طبیعی و فرآخور حال. در بخش دوم نیروهای ویرانگر بر این قلمرو حاصلخیز یورش می آورند. زمینه این بخش در ارتباط با فصل و تاریخ و مواردی طبیعت است. فضای حاکم فضای شب و زمستان است و ظهور خصمهای جهانی در وجود اژدها تجسد می یابد. بخش سوم

حکایت بازگشت اشخاص داستان به دنیای بیز است. آنها تلاش می‌کنند سعادت پیش از جنگ را برقرار سازند. آنچه به تلاششان نظم می‌دهد سفر به قصد طلب است که اشخاص داستان برای رسیدن به مقصد ناگزیرند از آب بگذرند. هدف سفر هم عبارت است از رسیدن به برج باروواری که روی صخره سنگی قرار گرفته است و در هنگامه شب و توافان منبع نورافشانی به دنیای اطراف است.

در پایان ذکر این نکته لازم است که مترجم در ترجمه این اثر بزرگ با دشواریهای فراوان روبرو بوده است. دوستان عزیز، دکتر ابراهیم قصیری و منوچهر بدیعی و علی بهروزی، با پیشنهادها و اظهارنظرهای خود مترجم را رهین منت خویش ساخته‌اند. همچنین بهزاد زرین پور ترجمه را از آغاز تا پایان به دقت خواند. مترجم بر خود فرض می‌داند که از این یاران عزیز صمیمانه سپاسگزاری کند و از زبان سهراب سپهری برایشان آرزو کند که: روزهاشان پر تعالی باد! ◆◆

صفحة رویرو: خانه اشهام، ۱۹۱۴.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

كلية العلوم الإنسانية

* مقدمه ای بر ترجمه فارسی رمان به سوی فانوس دریایی
برای مزید اطلاع به منابع زیر رجوع کنید:

Auerbach, Erich. **Mimesis: The Representation of Reality in Western Literature**. Princeton, 1953.

Beja, Morris, ed. **Virginia Woolf: to the Lighthouse**. Macmillan and Co LTD, 1970.

Daiches, David. **Virginia Woolf**, New York: New Directions, 1963.

Fleishman, Avrom. **Virginia Woolf: A Critical Reading**. The Johns Hopkins university press, 1975.

Frye, Northrop. **Anatomy of Criticism**. New York, 1953.

Humphrey, Robert. **Stream of Consciousness in the Modern Novel**. University of California Press, 1954.

Tindal, William York. **The Literary Symbol**. Indiana University Press, 1967.

(نقل از مقدمه ترجمه رمان «سوی فانوس دریایی» ترجمه صالح حبیبی انتشارات بیلوفر - زستان (۱۳۷۰))

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرستال جامع علوم انسانی